

§8

Arbetsmarknadsnämndens riktlinjer för arbetsmarknadsförvaltningens EU-policyarbete

AMN 2017-0129.01.05

Arbetsmarknadsnämndens beslut

1. Arbetsmarknadsnämnden beslutade att godkänna förvaltningens förslag till riktlinjer för förvaltningens EU-policyarbete

Ärendet

Kommunfullmäktige har uppdragit till stadens nämnder att utforma riktlinjer för sitt EU-policyarbete utifrån den stadsövergripande EU-policy. Riktlinjen ska utgå ifrån tre olika perspektiv:

- EU:s inflytande på förvaltningens verksamhetsområde
- Vägledande principer för förvaltningens EU-policyarbete
- Strategi för att få genomslag för EU-policyarbetet

Arbetsmarknadsförvaltningen har tagit fram bifogat förslag till riktlinjer för nämndens och förvaltningens EU-policyarbete. Målsättningen är att riktlinjerna kan fungera som en vägledning för förvaltningens EU-arbete utan att styra på detaljnivå, ersätta framtida remissvar eller kräva regelbunden uppdatering.

Förvaltningen har redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 9 november 2017.

Beslutsgång

Ordföranden Mirja Räihä (S) föreslog, med instämmande från samtliga ledamöter, att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag till beslut.

Särskilt uttalande

Vice ordförande Johanna Sjö m.fl. (M) och ledamoten Johan Fälldin (C) lämnade följande särskilda uttalande.

Vi ställer oss bakom att de nya riktlinjerna bör fungera som vägledning utan att styra på detaljnivå, ersätta framtida remissvar eller kräva regelbunden uppdatering.

Med anledning av den andra av de tre grundprinciperna för stadens EU-policy att staden ska verka för ett EU som är socialt, ekologiskt, ekonomiskt och demokratiskt hållbart, vill vi understryka vår avvikande hållning när det gäller den sociala pelare som nyligen diskuterats under toppmötet i Göteborg.

Den sociala pelaren är tänkt att skapa en process mot bättre arbets- och livsvillkor i Europa, vilket i sig är ett gott syfte. Dock vill Socialdemokraterna i Sverige att social politik såsom arbetsmarknadsfrågor ska likformas på EU-nivå.

Det är helt fel väg att gå. EU ska ta sig an de stora frågorna såsom den inre marknaden, klimatpolitiken, Östersjön, vår gemensamma säkerhet, den finansiella stabiliteten och handelspolitiken. I sådana frågor har nationellt beslutsfattande i verkligheten bara marginell påverkan medan gemensamt beslutsfattande ger gemensam suveränitet och inflytande som tryggas i en union av lagar.

Däremot ska EU inte lägga sig i minimilöner, anställningsvillkor, familjepolitik, skatter och välfärd. Lagstiftning i en social pelare underminerar medlemsstaternas suveränitet över social lagstiftning och bortser från de prioriteringar som följer av skilda traditioner, värderingar och förutsättningar. EU ska ägna sig åt gemensamma utmaningar, inte åt att reglera enskilda människors välfärd på central nivå. EU ska vara en union och inte en nationalstat.

I den diskussion som nu pågår måste Sverige värna den balans som är avgörande för små och medelstora länders inflytande och makt både över sina egna samhällen och över det gemensamma.

Vi håller med om att tillgång till arbetsmarknaden och rättvisa arbetsvillkor är viktigt, om än utan inbladning från EU-nivå, och med anledning av detta är vi kritiska till majoritetens beslut att prioritera att rikta försörjningsstöd direkt till barnfamiljer som saknar rätt att vistas i landet.

Försörjningsstöd ska vara en tillfällig åtgärd som ska åtföljas av krav på motprestation i form av aktivitet, annars blir bidraget en permanent försörjning. Beslutet leder också till frågor kring hur majoriteten tänkt säkerställa goda arbetsvillkor för de personer vars barn får försörjningsstöd av staden men som själva saknar rätt vare sig att vistas eller arbeta i landet? Hur kommer det sig att goda arbetsvillkor ska gälla för vissa, anser majoriteten, men inte för andra? Detta ställningstagande som majoriteten gör avseende denna grupp undergräver trovärdigheten i majoritetens strävan efter rättvisa arbetsvillkor. Frågan handlar i grunden också om människor som valt att undvika kontakt med myndigheter i Sverige, och det är högst oklart hur majoriteten tror sig kunna lösa de problem man vill komma åt genom detta beslut.

Ersättaryttrande

Ersättaren Ofelia Namazova (KD) lämnade följande ersättaryttrande.

Vi ställer oss bakom att de nya riktlinjerna bör fungera som vägledning utan att styra på detaljnivå, ersätta framtida remissvar eller kräva regelbunden uppdatering.

Med anledning av den andra av de tre grundprinciperna för stadens EU-policy att staden ska verka för ett EU som är socialt, ekologiskt, ekonomiskt och demokratiskt hållbart, vill vi understryka vår avvikande hållning när det gäller den sociala pelaren som nyligen diskuterats under toppmötet i Göteborg.

Den sociala pelaren är tänkt att skapa en process mot bättre arbets- och livsvillkor i Europa, vilket i sig är ett gott syfte. Dock vill Socialdemokraterna i Sverige att social politik såsom arbetsmarknadsfrågor ska likformas på EU-nivå.

Det är helt fel väg att gå. EU ska ta sig an de stora frågorna såsom den inre marknaden, klimatpolitiken, Östersjön, vår gemensamma säkerhet, den finansiella stabiliteten och handelspolitiken. I sådana frågor har nationellt beslutsfattande i verkligheten bara marginell påverkan medan gemensamt beslutsfattande ger gemensam suveränitet och inflytande som tryggas i en union av lagar.

Däremot ska EU inte lägga sig i minimilöner, anställningsvillkor, familjepolitik, skatter och välfärd. Lagstiftning i en social pelare underminerar medlemsstaternas suveränitet över social lagstiftning och bortser från de prioriteringar som följer av skilda traditioner, värderingar och förutsättningar. EU ska ägna sig åt gemensamma utmaningar, inte åt att reglera enskilda människors välfärd på central nivå. EU ska vara en union och inte en nationalstat.

I den diskussion som nu pågår måste Sverige värna den balans som är avgörande för små och medelstora länders inflytande och makt både över sina egna samhällen och över det gemensamma.

Vi håller med om att tillgång till arbetsmarknaden och rättvisa arbetsvillkor är viktigt, om än utan inbladning från EU-nivå, och med anledning av detta är vi kritiska till majoritetens beslut att prioritera att rikta försörjningsstöd direkt till barnfamiljer som saknar rätt att vistas i landet.

Försörjningsstöd ska vara en tillfällig åtgärd som ska åtföljas av krav på motprestation i form av aktivitet, annars blir bidraget en permanent försörjning. Beslutet leder också till frågor kring hur majoriteten tänkt säkerställa goda arbetsvillkor för de personer vars barn får försörjningsstöd av staden men som själva saknar rätt vare sig att vistas eller arbeta i landet? Hur kommer det sig att goda arbetsvillkor ska gälla för vissa, anser majoriteten, men inte för andra? Detta ställningstagande som majoriteten gör avseende denna grupp undergräver trovärdigheten i majoritetens strävan efter rättvisa arbetsvillkor. Frågan handlar i grunden också om människor som valt att undvika kontakt med myndigheter i Sverige, och det är högst oklart hur majoriteten tror sig kunna lösa de problem man vill komma åt genom detta beslut.